

koj vsi sosedni in znanci vejo, če imaš dobre dohodke ali ne.

3. „Pa“, pravi posebno previden, „končno zvejo davčni uradi da moje dohodke in bi me pošteno pritegnili.“ Tudi ta ugovor ni stanovit, ker je najboljša, da se javno prizna, koliko dohodkov se ima, ker se pri tem proti čezmerni davčni obremenitvi lažje rekurira, in tudi ni res, da bi davčni uradi od denarnih zavodov zvedeli višino tvojih vlog. Prvič se drže banke strogo uradne tajnosti v vseh njenih poslih in drugi lahko položi vsak svoj denar na katero koli si ime, ali besedo, tako, da tudi denarni zavod ne ve, kdo da je pravi položitelj, kateremu ta ali ona vloga spada.

4. Drugi „pa“ se glasi: „Če pa potrebujem nujno denarja, mi ga ni mogoče tako hitro dobiti.“ Ne, to ni tako obsirno, kakor si ta misli. Za večje izdatke tako že prej znaš. Za te pa lahko tvoj denar vsak dan osebno prejmeš ali pa si ga pustiš poslati po pošti, ali pa če si kmetovalec, ga lahko dvigneš vsako nedeljo iz tvoje „raifeisenovke.“ Kdor ima sicer večji denarni promet, stori najboljša, da ga razvija kakor največ mogoče s pošto hranilnico, ali kako banko, brez da vzame gotovino v roko.

5. Ljudje, ki imajo dovolj denarja, menijo tudi: „Kaj, radi teh par kronic obresti se pač ne izplača izpostaviti se takim okoliščinam z vlogo in dviganjem.“ Storjeno, dragi prijatelj, danes imaš mogoče dobre dohodke in mnogo imovine. Pa le počakaj, morda pride tudi čas, ko bodeš imel malo dohodkov in mnogo davkov in stroškov; potem boš zopet o vsaki „desetici“ vesel, ki boš jo brez truda zaslužil z obrestmi vlog.

6. Mogoče pa še prideš z najtežjim „pa“, namreč: „Ali je denar v bankah in šparkasah vendar na varnem? Dragi prijatelj, saj imaš več denarnih zavodov in lahko si tvoj denar tam položiš, kjer ga po tvoji vesti smatraš za najbolj varnega; in končno je danes v najmanjši hranilnici tvoj denar tisočkrat varnejši, kakor v tvoji miznici ali tvoji omari. Če pa še imaš pol tucata tvojih „pa“ na razpolago, je ravno tako lahko vsem oporeči.

Torej: Vsaka, ne zopet takoj za izdajo določena denarna svota spada v denarni zavod („raifeisenovke“, šparkase, pošto hranilnico, banke)! S tem ne koristiš le samemu sebi, ampak tudi državi in se postaviš uspešno v bran proti „zmanjšanju denarne vrednosti.“

Manfred grof Clary

c. kr. namestnik

Dr. Leopold Schuster

knezoškof graški

Dr. Michael Napotnik

knezoškof lavantinski

Edmund grof Attems

deželni glavar.

Pred ustanovitvo Velike Hrvatske?

B u d i m p e š t a. Listi poročajo o Weckerlejevi avdijenci. Soglasno poročajo, da je šlo za jugoslovansko vprašanje, akoravno se to sedaj ni popolnoma rešilo, Hrvaska kriza se bo rešila tako, da pojde ban Mihalović. O tem, da bi bila Weckerlejeva avdijenca v zvezi s kritičnim preobratom ogrske notranje politike, ni v ogrskih političnih krogih ničesar znanega. — Budimpešta, 23. septembra. Kakor javljajo današnji jutranji listi, bo padla odločitev zastran Bosne v najkrajšem času. Zadnja avdijenca Weckerlejeva je s to odločitvijo v zvezi. Odločitev se je doslej zavlekla zato, ker si na Dunaju in v Budimpešti niso bili edini zastran rekompenzaciji, katere naj bi dobila Avstrija. Upajo pa, da se bodo tudi avstrijski krogi prijazni z mislijo, da se Bosna priklopi k Ogrski, če dobi Hrvaska Dalmacijo. — Skupni finančni minister dr. Spitzmüller se je včeraj vrnil iz Budimpešte na Dunaj ter je bil od cesarja sprejet v avdijenci. Domneva se, da je bil v tej avdijenci tudi razgovor o jugoslovanskem vprašanju. — Grof Tisza se je vrnil s svojega potovanja po Hrvatski, Slavoniji, Bosni in Hercegovini. O svojem bivanju v Bosni in Hercegovini se je z vodilnimi politiki vseh strank tudi s takimi, s katerimi prej ni imel nobenega stika in je med njimi in njem bil velik prepad. Izprašal jih je v prvi vrsti, kako je njihovo mnenje o razširjanju jugoslovanskega gibanja in kako ga omejit, v drugi vrsti pa, kako si misli rešitev jugoslovanskega vprašanja. Izkazalo se je, da so politiki Bosne in Hercegovine različnega mnenja: pristaši hrvatsko-srbske koalicije in srbski politiki so za priklonitev Bosne in Hercegovine Hrvatski, pristaša takozvanega „hrvatskega kurza“ pa samo pod tem pogo-

jem, da se istočasno tudi v Bosni in Hercegovini uvede „hrvatski kurz“, v nasprotnem slučaju bi pa raje videli, da prideta Bosna in Hercegovina k Ogrski, ker bi se sicer na Hrvatskem dosedanj „srbsko-hrvatski kurz“ še bolj okreplil. Grof Tisza se je informiral tudi o učinku, ki ga je imela agitacija avstrijskih jugoslovancev v Hrvatski, Bosni in Hercegovini. Pri tem je Tisza uvidel, da hrvatski politiki teh dežela skupno politiko z avstrijskimi jugoslovanci v pretežni večini odklanjajo. Grof Tisza je iskal stika tudi z ljudstvom in spoznal tozadevno mišljenje ljudstva. Večino pota je prevozil z avtomobilom. Jugoslovanska agitacija se je v mnogih krajih popolnoma ponesrečila. Grof Tisza bo povedal svoje informacije cesarju. Pričakujejo, da bode poročilo grofa Tisze vplivalo na odločitev vladarja glede jugoslovanskega vprašanja. — Iz Budimpešte smo prejeli: V političnih krogih je v ospredju tale rešitev jugoslovanskega vprašanja: Bosna, Hercegovina, Dalmacija se združijo s Hrvatsko in Slavonijo, tako, da nastane Velika Hrvatska. Na čelu Velike Hrvatske bi bil avstrijski nadvojvoda.

Cene kmetijskih pridelkov.

Kar tu poročam, bodi vsem kmetovalcem svarilo, da so pri cenitvi blaga napram tujim kupcem previdni in naj nikakor ne prekoračujejo zakonito predpisanih najvišjih cen, če se jim tudi prenizke dozdevajo. Višjih cen ne sprejemite, če se tudi prostovoljno ponujajo. Kakšni nevarnosti so v tem slučaju izpostavljeni, naj pojasni ta spis.

Dne 13. avgusta t. l. je imel odbor za preskušanje cen v Gradcu v mestni hiši sejo, h kateri so bili povabljeni tudi zastopniki osrednjega odbora in podružnic c. kr. kmetijske družbe. Zborovanje je bilo zelo dobro obiskano in se je posvetovalo o cenah za sveže zelje in repo. Skoraj soglasno se je smatralo 45 vinarjev za 1 kg svežega zelja in 20 vinarjev za 1 kg strnišne repe za primerno ceno.

Množina zelja, ki ga bo mogoče letos dobiti na Štajerskem, se je cenila na 300 do 400 vagonov, za napravo kisle repe se je vzelo 50%, za zelje 65%, pridelovalni stroški za 1 kg kislega zelja so se računili na 50 vinarjev, tako, da bi prišel 1 kg kislega zelja okroglo na K 120.

Po rešitvi tega predmeta lotil se je predsednik vpračanja o cenah za jajca in se je odločno izrazil, da bo deloval z vsemi dopustnimi in sicer najstrožimi sredstvi proti trajnemu naraščanju jajčnih cen. Povdarjal je, da se zahteva za jajce ena krona in še več in da je to nedopustno in kaznjivo. Določila naj bi se torej primerna cena in predlagalo se je 40 vinarjev. Zastopnik podružnice v Ilcu, ki ima sam 200 kur, je trdil da je to primerna cena. Podpisani je kot zastopnik osrednjega odbora temu ugovarjal, opozarjajoč, da so se vse potrebne stvari podražile, tudi rokodelci in težaki so postali dražji in da je torej 40 vinarjev prenizka cena. Preje je stala srajca 2 do 3 K, a zdaj stane 90 K, in v tem ali še višjem razmerju se je tudi drugo podražilo. Če se ravnamo po tem vzgledu, morali bi dati pri ceni 40 vin. za srajco 225 jajc, dočim smo dobili pred vojno za 20 do 30 jajc dosti boljšo srajco nego zdaj.

Opozarjalo se je tudi na visoko jajčno redilnost in naglašalo, da bodejo kmetovalci pri tako nizki ceni rajši jajca sami porabili nego bi jih prodajali.

Ugovor ni imel uspeha. Soglasno z zastopniki porabljalcev in „razsodnega“ zastopnika kmetijske podružnice Ilc, na katerega se je predsednik posebno upiral, se je preskuševalnica izjavila, da je 40 vinarjev za jajce, primerna cena in pozval se je zastopnik urada za nadziranje živil pri c. kr. namestništvu strogo paziti, da se prekoračenja te cene naznanijo in strogo kaznujejo.

Kmetovalci, zdaj pa poslušajte, kako se krivci lovijo. Urad za nadziranje živil ima nalogo, da razpošilja kupce, ki naj nakupijo pri kmetih jajc po vsaki ceni. Ako ne zahteva kmet nobene cene in ne da jajc, naj mu ponudijo nakupci višje cene in sicer toliko, da je kmet voljen prodati. Ako je pa kmet po višji ceni, ki se mu je prostovoljno ponudila, jajca prodal, ako je torej dobil za eno jajce več nego 40 vinarjev, potem se naznani in strogo kaznuje.

Nikakor ne zagovarjamo žalibog nerednih navijalcev cen med kmeti — zlasti v graški okolici — obsojamo strogo takšne ljudi, ki delajo sramoto celoemu stanu, in tako hočem ožigosati nekega nesramnika, o katerem mi je pripovedal občinski predstojnik neke okoliške občine in prepričan sem, da kakor ta občinski predstojnik tako obsojajo tudi vsi pošteni kmetovalci takšnega človeka. K temu možu je prišla uboga, sestrada žena, mati trojih otrok, njen mož je izidil na bojišču. Priplesla je velik namizni prt in nov brisač ter je prosila za to živil. Dobila je staro kokoš in po dolgi prošnji še nedoraslega kunca. Za liter mleka, ki ga je še dobila, morala je posebej plačati 80 vinarjev.

Takšni krivoloki sramotijo častno ime „kmetovalec“, s temi ne moramo imeti nobenih stikov. Kakor pa obsojamo takšne brezvestne ljudi, moramo tudi obsojati način, po katerem se lovijo žrtve, kakoršnega je določil predsednik odbora za preskušanje živil. Zato svarimo: Kmetovalci, bodite previdni, ne jemljite previsokih cen, če se vam tudi prostovoljno ponujajo, kajti to vteguje biti past in poguba!

Regula.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Hujskanje učiteljstva proti nemščini. „Slov. Narod“ objavil je članek, v katerem pravi, da so se nekateri stariši ptujske okolice obrnili do učiteljev svojih otrok in jih poprosili za dober nasvet, ter jih povprašali, če bi ne bilo dobro, poslati svoje otroke v nemške šole, češ, da jim bode bodočnost z znanjem nemškega jezika bolj olajšana. Ali glejte, kaj se je zgodilo. Na mesto, da bi dajali učitelji tem starišem v tem oziru dobre nasvete, zagnali so nekateri od Koroškevega jugoslovanskega duha nadahneni hujskajoči učitelji ptujskega okraja celi vrišč proti tem starišem, češ, kako se sploh prediznejo kaj takega vpraševati, ker slovenski otrok vendar spada le v slovenske šole in da bode nemščina tako skoraj konca. Ti podli zlobneži torej v svoji nacionalni pijanosti in v svojem sovražstvu do vsega kar je nemškega naši mladini niti tega, za bodočnost vsakega človeka tako potrebnega jezika ne privoščijo? Ali tukaj se mora enkrat za vselej red napraviti. Ker pa vemo, na katerem mestu zadobimo za užaljene stariše zaščedenje in za te nesramne učitelje naše mladine pošteno kaznen, prosimo dotičnike, naj nam vse tiste učitelje, kateri so se na enak in sličen način izrazili, javijo, da jih primemo za ušesa in popeljemo pred sodni stol, kajti kaj takega si za prihodnje ne bomo pustili več reči. — Zvedeli smo tudi, da zbada naš list „Štajerc“ nekatere naših učiteljev prav presneto v oči. Prav posebno se zaganja v njega in njegovega urednika znani učitelj ptujske slovenske šole, Šerona, ki celo pri neki gostiji svoji zagriženi duši ni mogel dati duška in je telebal na vse pretege po pravem jugoslovanskem vzoru po našem že takrat pokojnemu uredniku Linhartu. Ali sramota je padla na njega samega, ker je takrat pred vsemi gosti očitno pokazal svoj značaj prav nizke kulture. Kadar mu zopet šinejo v glavo vroči napadalni duhovi do „Štajerca“, mu svetujemo, naj si dene na glavo prav mrzle obkladke in naj se poda v minoritsko cerkev in si tam zapoje tisti znani psalm: „Reši me, o Gospod, skušnjav obrekovanja...“

Kmetje, posestniki, pozor! Mnogokrat se pripetijo, da doleti enega ali drugega posestnika nesreča požara. Žrtev plamena postane v največ slučajih stanovalna hiša z gospodarskim poslopjem in vsemi zalogami vred ter pogostoma še tudi živina. Ker pa je danes večina kmetov in posestnikov zelo nizko zavarovana, trpé oni vsled tega ogromno škodo in mnogi pridejo celo na beraško palico. Nikdo sicer ne ve, kje in kedaj da človeka nesreča doleti, zato polagamo vsem taistim, ki še svoje zavarovalnine proti požaru in drugim nezgodam niso zvišali, naj isto iz lastnega interesa nemudoma store, kajti danes ne živimo več v časih enega življenja in vsak predmet se je več kakor pet do desetkrat zvišal, tako, da nizke zavarovalne premije danes niti ene desetine povzročene škode ne krijejo. Ne štedite torej pri zavarovanju z vinarjem, kajti ta vinar, ki ga pri tem prihranite, vas oskoduje lahko v slučaju nezgod za tisoče kron.

Iz vinorodnih krajev se nam poroča: Blagodejni solnčni žarki so po ugodu naših želja. Čeravno so se nam prikazali pozno, vendar pripomorejo vsaj nekaj k izboljšanju itak slabo obetajoče trgovine. Ker žalibog nismo imeli proti ididju žvepla na razpolago, je vsled tega grozdje zelo trpelo. Svetujemo torej vinogradnikom, naj one grozdje, katero je poškodovano in vsled gnilobe hira, podbirajo. Ker pa je razlika velika in mnogo grozdja še skoraj trdega in če nam ostane vreme ugodno, bi svetovali, da bise z splošno trgovino še kakor najdalje čakalo, da bode potem ta ostala še nam kapljica boljša.

— Ker pa radi pomanjkanja žvepla trpimo letos veliko škodo, apeliramo na vlado, naj vendar za prihodnje leto pravočasno preskr-

Zahtevajte „Štajerca.“

bi, da se zamoremo pred slično katastrofo obvarovati. In to zahtevamo od države, kakor zahteva ona od nas tudi davščino.

Plemenita darila. Za zgradbo sirotišnice in vzgojevališča dala je občina mesta Ptuj en njej spadajoči stavbeni prostor v vrednosti 300.000 na razpolago. Nadalje podarila je za ta človekoljuben namen ptujška sparkasa 100.000 kron.

En milijon Rusov nas v kratkem zapusti in to ravno sedaj v jeseni, ko imamo vse poljske pridelke še zunaj. Lahko je rečeno, odtegniti nam delavce, ali država, katera ima tudi sama na tem največji interes, bi morala kar nujno skrbeti za nadomestek. Po- brali so nam vse domačine, sedaj nam pa še vzamejo Ruse. In mi se vprašamo, kdo nam pa bode delal in spravljal vse poljske pri- delke? Naj nam jih država vendar nadome- sti z Italijani. Kako nam je mogoče držav- nim zahtevam ustreči, ko so vendar naša polja brez delavcev in delavnice prazne? Na takoršen način bode vzdržanje prav težko. Merodajne kroge pa pozivljamo, naj naše sta- lišče vendar enkrat v poštev vzamejo in po- skrbijo, da dobimo od ene ali druge strani kar najhitreje nadomestek za odvzete nam Ruse, da gospodarski popolnoma ne propa- demo.

Velika pošiljatev židanega blaga izginila. Na transportu med Trstom in Mariborom je od 31. julija do 1. avgusta izginila pošiljatev židanega blaga v vrednosti 300.000 K. Žida- no blago je bilo črno, temnovišnjevo in rja- vo, široko en meter. In o tem še le sedaj vejo poročati.

Iz Ribnice na Pohorju, z dne 9. septembra 1918 se nam poroča: Ni še dolgo, da je za- grmelo raz prižnice naše farne cerkve na tista dekleta, ki so si zaradi intimnega obče- vanja z nam sovražnimi vojnimi vjetniki v resnici zaslužila javen in oster ukor in to tem bolj, ker se posledice tega občevanja v vsej našej okolici rodé, kakor gobe po dežju. Kadar pa segne roka pravice, ki na- vadno vidi prepozno, po takem vjetniku, da ga spravi, od koder je bil prišel, je že tudi djano. Nas poštenih mladenk je sram teh nesrečnih padlih ženskih bitij in jih razumeti ne moremo. Je pa tudi vsako nedeljo teh vjetnikov na našem trgu, kakor metuljev ob mlaki. Predrzi so do nesramnosti. Brez vsega nadzorstva so, po dne in po noči. Ker smo včeraj na Malo gospojnico na božji poti v Puščavo videli zopet eden slučaj, ki je vse graje vreden, hočemo odslej vedno vsa pri- zadeta dekleta izročiti javnosti in sicer ime- noma, ker so neumna kot živina in delajo sramoto našemu spolu. Za danes naj se imenovani slučaj samo pribije; tvoje ime pa, dekle ribniško, pa naj z ozirom na troje stariše tokrat še ostane tajno, čeravno si ta- kega pardona ne zaslužiš. Torej v Puščavo si šla na božjo pot, kakor si doma povedala; a ni Ti bilo toliko za božjo pot, kakor, da si dala svojemu Francetu, vojnemu vjetniku, ki je itak vsak drugi dan pri vas, priliko, da te je spremil, kratkočasil, ti pomagal nositi jopco, te v krmo peljal, za te plačal, (fjé!), se pustil s teboj, ker še menda drugega spomi- na od njega ne nosiš, fotografirati dati, te prav kavalirsko v zabavo in smeh drugih, ob roki domov peljal — no, me in mi drugi smo pa vse to tvoje počenjanje gledali in za- sledovali z globokim obžalovanjem, ker bi kaj takega od tebe nikoli ne verjeli. Vojni vjetniki, tako smo slišali, morajo vedno imeti svojo vojnovnetno značilno obleko in kapo s številko. Tvoj kavalir pa ni imel ne to ne ono, kajti njegova uniforma bi ga znala ženirati (ali tebe!) zato se je treba vsikdar, naj bo v Puščavo, ali v Maribor, ali kam drugam preleviti v „civil.“ Kako dolgo še bo trajala ta kuga pri nas? Nadzorstvo, starši, matere, kje ste? Imate oči v žepu? Po toči je zastoj zvoniti. . . .

Prase kot dojenček. Na štajerskih želez- nicaх skušajo kmetje dostikrat vzeti praseta v vagon, kar je sicer strogo prepovedano. Pred kratkim pa si je znala zvita kmetica na koflaški železnici pomagati na ta način, da je prasička zavila v belo blago in ga dr-

žala kakor dojenčka v naročju. Drago bitje se niti ganilo ni, zato tudi sprevodnica ni mogla nepostavnosti opaziti. Sopotniki so seveda vsi vedeli o tem, a niso hoteli kme- tice izdati, še prav veseli so bili, ko je kme- tica brez zaprek s svojim „dojenčkom“ sre- čno prišla na svojo domačo postajo.

Koroške vesti.

Poslanec Grafenauer zopet pred sodiščem. Dne 28. t. m. se bo vršila pred višjim deželnim sodiščem v Gradcu v zmislu znanega revizijske- ga zakona ponovna razprava proti nam že do- bro znanemu jugoslovanskemu hujšaku poslan- cu Grafenauerju, ki je bil leta 1915. od neke- ga vojnega sodišča na Koroškem obsojen po S 65 a v večletno težko ječo. O tem „pošte- njaku“ bomo že še poročali, kajti čini takih ljudij morajo med javnost.

Razne vesti.

Za vino ne bode najvišjih cen. Več dežel- nih zvez in zadrug gostilničarjev je prosilo urad za ljudsko prehrano naj prevzame pro- dukcijo vina in uvede najvišje cene za pro- dajo Urad za prehrano pa se tega ne more poprijeti, ker se mnogo avstrijskega vina meša z ogrskim in hrvatskim in razven tega popije mnogo ogrskega vina. Določene ome- jitve so torej težavne; sploh pa bi nastale zmešnjave, ki onemogočujejo ugotovitev naj- višjih cen.

Nabiranje bukvic. Ker so letos bukvice dobro obrodile, je treba, da jih pridno nabi- ramo. Bukvice (žir) dajejo prašičem in gove- ji živini izvrstno močno klajo, ki ugaja po- sebno pri pitanju.

25.000 vagonov gnoj na italijanskem bo- jišču. Na italijanski fronti leži mnogo žival- skega gnojja. Vojaški strokovnjaki so cenili, da bi se dalo spraviti za 25 tisoč vagonov gnojil na kolodvore železnice v zasedeni Italiji.

Strašna nesreča v Wöllersdorfu. O strašni eksploziji v Wöllersdorfu poroča „A. Z. am Abend“: V sredo ob en četrt na 12. uro dopoldne se je zgodila v municijski tvor- nici v Wöllersdorfu strašna nesreča. Ravno ko je bilo v objektu zaposlenih 143 deklet in žen je nastala obsežna eksplozija. Na delavskih mizah so ležali zavoji smodnika. Eksplozija sicer ni bila močna, a je užgala smodnik. Ogenj se je prijel oblek delavk. Ogenj sam na sebi ne bi imel tako velikih posledic, to- da goreči smodnik je povzročal veliko vroči- no, da so se delavke onesveščale. Le one, ki so prve opazile grozečo nesrečo, so mogle doseči izhod. Ko so skušali priti ponosrečen- kam na pomoč, je ležalo v poslopju na kupe trupel. Nekaterim ženskam, ki so jih še mog- li rešiti, so trgali gorečo obleko z života. V tvornici je bilo baje zaposlenih 500 delavk. V bolnišnicah leži menda 300 mrtvih. Mrt- vih je bilo skupaj 320. Na Dunaj so prepe- ljali 40 poškodovanih oseb. Glavni eksploziji so potem sledile še manjše. Gasilci so sosed- na poslopja pobrizgali z vodo, da so bila iz- ven vsake nevarnosti, goreče poslopje pa so poplaveli.

Pet otrok umrlo v dvanajstih urah. Iz Inns- brucka se poroča, da je vseh pet pri sta- riših Hosp Gützis bivajočih otrok pomrlo v 12. dneh vsled neke črevesne bolezni. Dom- neva se, da so se zastrupili z gobami.

Zamenjava kljuk. V bližnjem času bodo začeli izmenjavati kljuge vrat in vse okove iz medi in medenih litin, razen takih, ki so posebno zgodovinske, umetniške ali umetno- obrtne vrednosti. Ključavnice ostane popol- noma nepoškodovane. S tem so odstranjeni večkrat izraženi pomisleki, ravno tako trdi- tve, da je s tem ogrožena varnost lastnine. Odvzete kljuge in okove so sprva mislili na- domestiti z železnimi, ta načrt pa so opu- stili radi pičlih zalog železa. Zato so izdela- li strokovnjaki lesene kljuge in okove; sicer pa jih vsakdo lahko prosto nadomesti z dru- gačnimi. Pobirali bodo najprej v državnih poslopih, potem po glavnih in provincijalnih mestih in končno po vseh drugih krajih. Me-

sečno bodo zamenjali 200 do 300 tisoč pa- rov kljuk. Samo v Avstriji dobe na ta način 8 milijonov parov kljuk, kar bo dalo okrog 500 vagonov medi in 250 vagonov ba- krene žice.

Sladkor po 3 krone. Finančni odsek je že sprejel predlog o zvišanju sladkornega davka in ga predložil poslanski zbornici. Da- lje bo centrala za sladkor — tako se imenu- je zdaj oblastno varovani sladkorni kartel — ceno sladkorja nove letine podvojila. Kilo- gram bo stal 3 K. Centrala se izgovarja na podraženje premoga, transporta, plač itd. — To je res. Pa naj plačajo razni sladkorni židje in baroni ta povisek iz lastnega težke- ga žepa in naj ne vprašajo vseh bremen na ubogo ljudstvo, ki itak že komaj diha. Ali res ni mogoče postaviti nikake meje v izpla- čevanju mastnih oderuških dividend in raz- nih tantom? Ljudstvo, ti pa le plačuj!

Neresnične govorice. Od raznih strani se raznašajo v zadnjem času govorice, da je baje v pogodbenih mlinih vojnoprometnega zavoda za žito mnogo vlažnega žita. Toza- devno se naznanja, da sta namestništvo in vojnoprometni zavod za žito vse potrebno ukrenila, da se v mlinih ne zbira preveč zr- nja in se torej ne more skvariti. Večim nad- zorujočim uradnikom vojnoprometnega zavo- da za žito se je poverila posebna naloga, da v tem oziru nadzorujejo mline in morebitne nerednosti takoj na licu mesta odstranijo. Da bi se moglo zrnje spriditi, je že zaradi tega skoraj izključeno, ker se zrnje takoj zmelje in se moka porazdeli za rabo. Ako bi se pa vendar vtegnile pripetiti kje kakoršne si bo- di nepravilnosti, je urad za gospodarstvo c. kr. namestništva za popolnoma zanesljiva toza- devna obvestila hvaležen.

Vojni album c. in kr. težkega topniškega polka št. 7, prej c. in kr. trdnjavski top- niški polk št. 7, (sestavljen iz trdnjaviških topniških bataljonov št. 8 in 10. Polk izda obširno ilustrovano spominsko knjigo. V in- teresu popolnosti tega spominskega dela se vabijo vsi pripadniki in prijatelji polka čast- niki in moštvo ter njihove družine k sodelo- vanju. Zbera se vsi junaški čini in doživljaji polkinih baterij od začetka vojne v Belgiji in Franciji, Srbiji, Romuniji, Rusiji, Italiji in Turčiji v težkih bojih do sedaj in od sedaj naprej in se izvzajo našim potomcem v spo- min v obliki te knjige. Prosi se, da se pošlje vsakovrstnih fotografij, beleške iz dnevnikov, spise o činih in doživljajih polkinih pripad- nikov in slike padlih tovarišev. Vsa na raz- pologo stavljena snov se po uporabi vrne nepoškodovano. Vsi častniki, ki so kdaj pri- padali polku, so nujno naprošeni, da pošljejo kratek opis svojega vojaškega službovanja, sedanji naslov in svojo sliko s lastnoročnim podpisom. Čisti dobiček je namenjen v korist vdov in sirotinskemu skladu polka. Na vse dopise in vprašanja na naslov: C. in kr. težki topniški polk št. 7, oddelek vojni al- bum, Dunaj X/75 se takoj odgovori.

Razglas c. kr. finančnega deželnega ravna- telstva za Štajersko in Gradcu v zadevi obrokov za vplačilo neposrednih davkov v 4. četrtletju 1918. V 4. četrtletju 1918 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih dnevih: I. Od zemljarine, hišne-razredovine in naj- marine ter od 5 odstotnega davka od najem- nine onih poslopij, ki so prosta najmarine: 10 mesečni obrok dne 31. oktobra 1918. 11 mesečni obrok dne 30. novembra. 12 me- sečni obrok dne 31. decembra 1918. II. Od občne pridobnine in pridobnine podjetij podvrže- nih javnemu dajanju računov: 4. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1918. III. Od rentnine in dohodni- ne, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke, 2. polletni obrok dne 1. decembra 1918. Dokler ni predpisana davčna dolžnost za tekoče leto, mora se plačevati davek po odmeri preteklega leta. Ako se ne plačajo davčni obroki najkasneje 14 dni po plačilnem roku, morajo se plačati tudi zamudne obresti od državnega davka in deželne doklade, če presega letoletni državni